

Weichbild magdeburski w układzie śląsko-małopolskim.

Wersja sandomierska

Rękopis Rosyjskiej Biblioteki Narodowej w Sankt Petersburgu, sygn. Lat. Q II 157, tekst 2, k. 109va–109vb

Odczyt: Maciej Mikuła

Artykuł 23

[23] De iudicio et concordia et rancore, que coram iudicio concordata fuerit.

Quando concordia inter discordantes coram iudicio ordinata fuerit, diuturnos fremitus, homo protestare potest cum iudice et scabinis. Quodsi scabini mortui fuerint, tunc protestatur cum hominibus fidedignis, qui iudicio affuerunt. Quidquid protestantur aut confirmant, hoc iudex cum ipsis debet protestare et confirmare. Sed ubicumque concordia ordinata fuerit extra iudicum, hoc facilius potest probare vir cum sex testibus solus septimus, qui interfuerunt aut viderunt concordiam esse factam. Ubi concordia et vera fremitus diuturna coram iudicio seu ordinata fuerit, si ipsa violat adversa pars, et si $\neg$ vinet^a vincetur, [k. 109vb] ut ius dictaverit, cum iudice et scabinis, pro vulnere manum, pro homicidio collum. Sin autem contingerit, quod alter eam infringeret, hunc tamen emendam dare cum recompensa oportet, pro vulnere ix talenta, pro homicidio xviii talenta, nisi se posset excusare.

^a skreślone przez autora podstawy

[hasła: ugoda, sąd, sędzia, ławnik, samosiódm, przysięga, współprzysiężnik, kara ucięcia ręki, kara śmierci, nawiązka, zapłata, wynagrodzenie]